

Hüzün Tozları

– Mustafa Kara · 13 Ocak 2018

Düşmanımdır zifiri karanlık geceler
Kirpiklerimi kırpmadan sabahı beklerim
Şafakla güne değer hüzünler
Gözlerime en çok yakışandı hüzün dolu yaşlar
Yanaklarımdan süzülürken hüzün tanecikleri
Güneş yine batacak
Ben yine karanlık geceye teslim olacağım...

*

Loş odamdaki küf kokusunu hüzün kokuları bastırmış
Dört duvar!
Yatağım, yorganım, yastığım her şey hüzün kokuyor.
O da yetmedi
Sağanak yağın yağmurlar da
Toprak kokusu yerine hüzün kokusu getiriyor
Rüzgârlar ten kokunu getirirdi
Şimdi o da bir başka olmuş
Anlayacağın her taraf hüzün kokuyor...

*

Unutamıyorum seni ey yar!
Aklıma geldikçe
Gözlerimden süzülen hüzün dokulu yaşlar
Yanaklarımı yakıyor
Hasretin öyle dibe vuruyor ki
Ağlamaktan kirpiklerimin dipleri sızlıyor
Ben sana ömrümü verdim
Sen benim, ömürlük derdim oldun
Ey ela gözlerine kurban olduğum yar
Aklım firari, delirmek üzereyim.
Neredesin?
Dermansız derdime çare, sızlayan yaralarım merhem ol...

*

Geceleri zifiri karanlık göz gözü görmez
Gündüzleri hava kasvetli
Hem gecemde hem de gündüzümde
İçimi yakan, canımı acıtan yaralarımı kanatan

Hüzün kokusu var.
Kafam dumanlı, aklım boz bulanık
Duygularım parçalı bulutlu
Yalnızlığım sicim gibi hüzün kokusu ağıyor...

*

Gecenin zifiri karanlığına inat
Avazım çıktığınca haykırmak istedim
Kim duyar ki seni "Kendini dinle ve sus" dedim
Çekildim hüzün kokulu köşeme, dinledim kendimi!
Meyhanede içtikçe dertlenen sarhoş gibiyim
Meğer ne çok dermansız derdim
Kapanmaz yaram varmış
Sensizlik canımı acıtıyor
Yokluğun ağır geliyor
Burun deliklerimi yakan hüzün kokusuna inat
Kendimi dinledim
Geçen saatlere inat yüreğimin sızısını
Kalabalıklara inat yalnızlığımı dinledim
Kulaklarımı tırmalayan sessizlik var havada
Çağrısıdır hüznün uzaklardan
Biliyorum ne yapsam da kaderimi değiştiremem
Hazan mevsiminde sararmış yapraklara
Kayıp sevdalara hüzün diye yazılmış adım
Üzeri hüzün tozlarıyla bezenmiş bir hikayeyim ben...
Mustafa KARAAHMETOĞLU
15.03.2017